

Posudek školitelky k disertační práci Veroniky Roubové: Social grooming in Barbary macaques.

Veronika Roubová je historicky mou první studentkou a tak musím na úvod trochu zrekapitulovat naši společnou historii. V roce 2007, po skončení bakalářského studia, se ke mě Veronika přihlásila se zájmem zpracovat magisterskou práci zaměřenou na chování primátů. V té době jsem hledala asistenta na sběr dat na Gibraltar a tak byla Verča jasnou volbou. A co se pobytu v terénu týká, jsem nemohla zvolit lépe. Po celé dvě sezóny (tedy dohromady kolem 9 měsíců) neztrácela Verča nadšení pro sběr dat a trávení dlouhých hodin ve společnosti makaků a často bohužel i rozjívěných turistů. I díky ní se nám podařilo shromáždit poměrně velký a rozmanitý dataset týkající se chování a hormonálních hladin u sledované skupiny zvířat. Po návratu z Gibraltar Verča z nasbíraných dat o čištění srsti u samic zpracovala svou magisterskou práci, kterou v roce 2011 úspěšně obhájila.

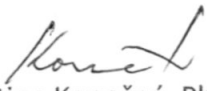
Následná cesta k nyní obhajované PhD práci však byla mnohem složitější. Nejprve chtěla Veronika dál pokračovat ve studiu makaků magotů, ale tentokrát ve volné přírodě v Maroku. Na tento projekt se jí ale bohužel nepodařilo sehnat financování a tak se plán neuskutečnil. Mezitím se objevila možnost přejít na jiné PhD téma pod vedením jiného školitele. Zdálo se, že Veronika v rámci tohoto projektu bude moci využít a prohloubit své dovednosti spojené s analýzou DNA, ke které se dostala již během magisterského studia a dále je rozvíjela při práci na jiných projektech. Bohužel se ale po čase ukázalo, že projekt není připraven a naplánován tak, aby Veronice umožnil v dohledné době obhájit PhD práci.

Veronika se tedy v roce 2014 znovu vrátila pod moje vedení a k analýze dat o čištění srsti u makaků magotů. V té době se jí také podařilo zpracovat data do formy první publikace v časopise PLOS One. Jak už to tak ale bohužel často u studentů bývá, nadšení, které měla při práci v terénu či pečlivost, kterou prokazovala v laboratoři, se již nepřenesly do práce na analýze dat a psaní manuskriptů. Nutno ovšem poznamenat, že následně Veronika nastoupila do zaměstnání a na psaní článků a dokončování disertace tak měla relativně málo času. Veronika však prokázala velkou, až nezlomnou, vytrvalost a odhodlání práci dokončit. To se nakonec s velkou pomocí konzultanta práce přece jen podařilo.

Veronika sice nebude dál ve vědecké kariéře pokračovat, ale i tak podle mého názoru její práce přispěla k rozšíření znalostí a otevření nových pohledů na v primatologii hojně studované téma sociálního čištění srsti. Dva manuskripty, které práce obsahuje, jsou v současné době v recenzním řízení v zahraničních časopisech.

Přeji Veronice mnoho úspěchů jak v zaměstnání, tak v osobním životě. Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 27.9. 2018

Martina Konečná, Ph.D.